

REISVERSLAG NR. 13 VAN FRED EN NELIE MET DE ALCEDO

Na vier dagen verwaaid gelegen te hebben in de baai van Porto Rafti willen we vroeg vertrekken voordat het op zee weer 5 Bft wind waait. Bij het anker ophalen blijft er een ander anker in onze ketting hangen, dat we met enig geworstel kunnen verwijderen. Om 07.00 hijsen we de zeilen, maar op zee staat al 4 – 5 Bft wind. We leggen gauw een rif in het grootzeil en met een knik in de schoot lopen we 6,5

zeemijl/uur en we weten weer dat zeilen met 5 Bft toch ook prachtig is. Rond koffietijd (09.30) gooien we al het anker uit in een baai met een prachtig zandstrand op het onbewoonde eiland Mégalo.

Mégalo

We maken een wandeling op het gortdroge eiland Mégalo tussen wat vervallen resten van een paar huisjes.

Voor een van de ruïnetjes ligt het kadaver van een grote geit wat het troosteloze van

de omgeving illustreert. Je vraagt je af hoe mensen hier een bestaan hebben gehad. Dan moet er in ieder geval toch ergens zoet water zijn. We vinden twee afgedekte putten vlakbij het strand waarvan er een nog operationeel is. Met een emmer halen

we water omhoog en zijn verbaast dat het prima zoet water is. Dat verwacht je niet zo vlak bij de zoute zee. Ik wil nog een flinke wandeling maken, maar kom daar gauw van terug. Met blote benen door de doornstruiken lopen is geen lolletje.

Vinden we dit nog wel leuk

Vol goede hoop op weer een mooie zeildag gaan we anker op. We gaan proberen een smalle doorvaart tussen het eiland Mégalo en het grote eiland Evia tegen de wind in op te kruisen. Omdat ik verwacht dat de wind daar als in een trechter flink kan aanwakkeren laten we het rif in het zeil zitten. Het opkruisen gaat geweldig ook dankzij de zelfkerende fok waardoor we met laveren alleen het roer maar hoeven te bedienen. Als we de smalle geul uitkomen moeten we nog 5

zeemijl opkruisen naar een baai waar we voor anker willen gaan. Het waait stevig, weer 4 - 5 Bft. Een verschil met gisteren is dat we aan de lopende band met valwinden te maken hebben. Die valwinden storten zich van de bergen naar beneden en zorgen ervoor dat je geregeld vlagen tot 8 Bft voor je kiezen krijgt. Dat is geen lolletje. Als zo een vlaag op je valt moet je snel oploeven zonder dat de zeilen te veel gaan klapperen en tegelijk wil je ook vaart in het schip houden. Een pittige klus waarbij het gangboord geregeld onder water gaat. Een zonnepaneel dat aan de zeerailing is bevestigd gaat af en toe door het water en is van zijn plaats verschoven. Door het vele klapperen van de zeilen krijgt het schip enorm op zijn duvel en Nelie maakt zich terecht zorgen dat er iets kapotgaat. Als we na twee uur knokken het anker laten vallen in een baai waar de valwinden zich nog steeds op ons storten vragen we ons af of we dit wel leuk vinden en laat Nelie duidelijk merken dat ze het liefst rechtsomkeert maakt. We doen het met zijn tweeën en moeten het wel alle twee met plezier blijven doen.

Hoe nu verder?

Het liefst vaar ik nog verder naar het noorden omdat we dan volgens de weersverwachting spoedig in beter weer terecht zullen komen. Als we eenmaal daar zijn hoop ik dat Nelie het weer leuk gaat vinden. Maar hoe komen we daar, want de komende dagen blijft het nog hard uit het noorden waaien. 's Nachts gaat de wind meestal liggen en ik stel Nelie voor om vannacht 20 zeemijl naar het noorden te varen op de motor zonder klapperende zeilen. Nelie vindt het een goed idee en om 20.30 halen we het anker op om vier uur later in het pikkedonker met de schijnwerper een ankerplekje te zoeken tussen een paar ander schepen in een klein baaitje. Het is nieuwe maan, dus

pikkedonker. Wat een zegen dat de GPS tegenwoordig zo nauwkeurig is dat we daarop konden vertrouwen om onze weg te vinden tussen de vele eilandjes. We drinken een glaasje wijn en kijken naar de slimste mens om daarna tevreden te gaan slapen.

Voufalo

De volgende ochtend zijn we nieuwsgierig om te zien waar we terecht zijn gekomen. De baai bij het dorpje Voufalo is klein en rondom beschut. De valwinden die nog wel uit de bergen komen zijn minder krachtig en deren ons niet meer. Het dorpje bestaat oorspronkelijk uit een paar huisjes van lokale vissers die met hun

kleine bootjes nog een inkomen uit de zee proberen te halen. In de loop der tijd zijn er huizen bijgebouwd die vooral als appartementen worden verhuurd, maar het karakter van het dorp blijft vriendelijk. De bewoners doen er van alles aan om het dorp aantrekkelijk te maken voor de toeristen. Een prachtig strand met bomen voor campers, waar het vanwege de

corona nu rustig is. Een oude man onderhoudt de eenvoudige speeltoestellen voor kinderen en de 'boulevard' is goed onderhouden. Dankzij het toerisme zijn er nu ook twee kleine taveernes, waar we genieten van een uitgebreide lunch, maar die vanwege de corona ook haast geen klandizie hebben. De taveernes zijn wel weer het afzetgebied voor de vissertjes. De corona moet wel een ramp zijn voor Voufalo. We besluiten hier een dag te blijven liggen voordat we de reis voortzetten op zoek naar minder wind.

Khalkis

We halen het anker op om een kleine 30 zeemijl naar Khalkis, de hoofdstad van het grote eiland Evia te zeilen. De voorspelling is windkracht 3 Bft, maar omdat we langs de kust weer valwinden verwachten laten we het rif in het grootzeil zitten. De valwinden komen we inderdaad tegen maar ze komen niet boven de 5 Bft. De laatste 10 zeemijl krijgen we de wind op de kop. We hebben de smaak van het zeilen weer te pakken en besluiten dan ook om tegen de wind in te kruisen. We meren af in de jachthaven en ik ga onmiddellijk op onderzoek uit. Om verder te kunnen moeten we door een brug die 39 m breed is en waar het 4 zeemijl/uur kan stromen. Onze maximumsnelheid op de motor is slechts 5,5 zeemijl/uur. Elke dag zijn er kanovaarders die tegen de stroomversnelling onder de brug proberen te peddelen. De brug draait één keer per dag als er geen stroom staat en dan ook nog midden in de nacht. Je moet je van tevoren opgeven bij de havenautoriteit en na een lange wandeling vind ik het kantoortje. Vanwege de corona mag ik het kantoor niet in en moet ik buiten alle gegevens opgeven. Na € 30 betaald te hebben krijg ik te horen dat we vanaf 21.00 naar de marifoon moeten luisteren voor instructies en dat de brug

waarschijnlijk tussen 24.00 en 01.00 zal draaien. Om 24.00 is er een onverstaanbaar gekrakeel op de marifoon en we besluiten maar naar de brug te varen waar we uiteindelijk na drie kwartier wachten doorheen kunnen.

Na de brug kunnen we langszij afmeren aan de boulevard en de volgende dag blijken we in het centrum van een toch wel grote en gezellige stad te liggen met de flanerende bevolking op de boulevard en 's nachts geen disco aan de kade. Een prima plek ook omdat we er water en diesel kunnen tanken en op 5 minuten lopen zijn de winkels en zowaar ook een wasserette. We besluiten een dag te blijven liggen en te winkelen.

Politika

We zijn lui geworden door het stadse leven. Als we losgooien van de kade willen we naar een baai bij het dorpje Politika dat slecht 8 zeemijl verder is. We moeten nu kiezen; gaan we zeilen of op de motor varen zodat we niet in de brandende zon hoeven te zitten. Zeilend moeten we wel tegen de wind opkruisen en ik durf het haast niet te zeggen maar ondanks dat het prachtig zeilweer is besluiten we toch de 8 zeemijlen op de motor te varen. Ik weet het, dat doen echte zeilers toch niet, maar ja die kunnen ook wel eens lui zijn.

In de baai blijkt een klein haventje te zijn dat vol ligt met kleine vissersbootjes. Aan de buitenkant van de strekdam liggen

twee grote vissersschepen en is nog plaats voor ons om langsij aan te leggen. Er staat nauwelijks wind en we liggen comfortabel tot aan het eind van de middag, tegen alle voorspellingen en verwachtingen in, de wind met 3 - 4 Bft uit zee begint te waaien. We gaan als een op hol geslagen hobbelpaard te keer, maar het weerbericht geeft aan dat de windrichting later gunstiger zal worden. Dus we blijven liggen met alle stootkuissens die we hebben tussen ons en de kade en inderdaad liggen we na een paar uur weer rustig.

Waterskiën

We zagen gisteren steeds een speedboot met waterskiërs varen en gaan met de fiets op onderzoek, omdat Nelie wel eens wil uitproberen of ze met haar 77 jaar nog kan waterskiën nadat ze het twintig jaar geleden voor het laatst heeft gedaan. Voor € 30 kan je voor een kwartier skiën en

zowaar het lukt Nelie nog. Had ze ook wel verwacht. Maar een volgende keer gaat ze het toch ook weer op een monoski proberen want dat lukte dit keer niet en dat is Nelie haar favoriet. We blijven dus nog een nacht en terwijl ik dit verslag zit te typen begint het zoals gisteravond weer uit zee te waaien en nu met een kracht van 4 – 5 Bft. De windrichting is zo dat we net van de kade afgedrukt worden waardoor het hobbelen te verdragen is. Maar nu is de voorspelling dat de wind minder snel als gisteravond zal afnemen

(pas rond middernacht) en ook blijft de wind vanuit zee komen. We waren van plan uit eten te gaan, maar ik weet nog niet of we het schip wel kunnen verlaten.

Slapeloze nacht

We blijven aan boord en rond middernacht gaat de wind pas liggen, maar het wordt een wel erg onrustige nacht. De hele nacht is het een gaan en komen van grote vissersboten die even komen lossen en ijsladen en dan de zee weer opgaan. Ze leggen met veel motorgeweld voor en achter ons aan en vrachtwagens rijden met hun achteruitrij alarm op twee meter van ons bed. We liggen duidelijk in de weg en doen geen oog dicht. De vorige nacht hadden we er geen last van omdat het weekend was. Ook gaat het schip weer te keer. Er is weliswaar geen wind, maar er is een behoorlijke deining van zee gekomen. Rond 06.00 zijn we het zat, pakken de fietsen in en varen, zonder te hebben ontbeten, op de motor tegen de wind naar een grote baai 20 zeemijl verder. Na de slapeloze nacht hadden we geen zin om de hele dag tegen de wind op te kruisen. Nelie vindt het niet meer leuk en vaart liever linea recta naar Sint Jansklooster. Na een vlotte overtocht ankeren we in de zeer beschutte baai Theologos op het vaste land. We ontbijten met een gebakken eitje en kunnen weer heerlijk zwemmen in helder warm water. Tijd voor een palaver. Gaan we door naar de noordelijke Sporades of keren we om. We besluiten door te gaan en dat gaan we vanavond vieren met een etentje in een taveerne op de wal.